

РЕШЕНИЕ

№ 46

гр. Белоградчик, 17.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – БЕЛОГРАДЧИК, Ш-ТИ ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и трети февруари през две
хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Божидарка Д. Йосифова

при участието на секретаря Маргарита Ал. Николова
като разгледа докладваното от Божидарка Д. Йосифова Гражданско дело №
20221310100438 по описа за 2022 година

**Предявени са обективно съединени искове с правно основание чл. 34
ЗМСМА – неизплатени възнаграждения на общински съветник, с цена на
иска 1 111.57 лв. и за законни лихви върху главницата.**

Исковата молба е предявена от В. М. Б. от с. Г., общ. Ч., обл. В., чрез
адв. И. Д. от АК – Видин, против Община – Чупрене, представлявана от А. Д.
– Кмет. В исковата молба се твърди, че с Решение № 2, взето с Протокол № 3
от 18.11.2019 г., Общински съвет Чупрене е избрал състава на постоянните
комисии. Ищецът е избран за член на постоянната комисия по икономическо
развитие, бюджет, финанси, данъчна политика и енергетика. С Решение №
146, взето с Протокол № 20 от 26.02.2021 г. ищеца е избран за член на
Комисията по здравеопазване и социални дейност, образование, култура,
спорт, туризъм и вероизповедание като с Решение № 194, Протокол № 27 от
30.09.2021 г. е освободен като член на тази Комисия. Ищецът е участвал в
заседания на Общинския съвет както следва – на 18.05.2022 г., на 26.05.2022
г., на 27.05.2022 г., на 05.07.2022 г., на 28.07.2022 г., на 29.07.2022 г. Ищецът
твърди, че не са му изплатени полагащите му се възнаграждения за участието
му в заседанията на Общинския съвет за посочените месеци, в размер на
общо 1 111.57 лв., от които 524.65 лв. – за месец май 2022 г. и 586.90 лв. за
месец юли 2022 г.

Предвид горното, ищеца претендира ответника да бъде осъден да му заплати неизплатените му възнаграждения за участие в заседанията на общинския съвет и заседания на постоянните комисии за месец май и месец юли 2022 г., в размер на общо 1 111.57 лв., ведно със законните лихви, считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на главницата. Претендират се и разноси по делото.

В подкрепа на искоевете са представени писмени доказателства.

По искане на процесуалния представител на ищеца, по делото е допусната и изслушана съдебно – счетоводна експертиза. Заключениеето на вещото лице не е оспорено от страните и е приобщено по делото.

В хода на устните състезания, процесуалния представител на ищеца моли съда да уважи предявените искове, като възприеме заключението на вещото лице в частта, в която възнаграждението е изчислено на база средна брутна заплата за месеца на общинската администрация с включени и заплати на Кмет и Кметски заместници.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба. Оспорва иска. Твърди, че на 20.09.2022 г. е изплатил на ищеца дължимите за месец май и месец юли 2022 г. възнаграждения, като забавянето се дължи на късното приемане на бюджета на Общината, приет през месец юли 2022 г.

В хода по същество, процесуалния представител на ответника моли съда да отхвърли предявените искове, поради това, че възнаграждението е изплатено на ответника. Алтернативно моли, в случай, че съдът уважи искоевете, то иска за възнаграждение на ищеца да бъде уважен до размера на разликата за доплащане на база средна брутна заплата на общинската администрация, без включено възнаграждение на Кметове и Кметски заместници.

Съдът намира за установено от фактическа и правна страна :

Предвид заявеното в исковата молба и отговора, съдът разпредели между страните доказателствената тежест както следва: Ищецът следваше да докаже, че е избран за общински съветник в Общински Съвет – Чупрене с мандат 2019 г. – 2023 г. на заседание на Общински съвет – Чупрене – Протокол № 1 от 12.11.2019 г., положил е клетва и е избран за член на постоянната комисия по икономическо развитие, бюджет, финанси, данъчна политика и енергетика; че е участвал в заседания на Общински съвет –

Чупрене – на 18.05.2022 г., на 26.05.2022 г., на 27.05.2022 г., на 05.07.2022 г., на 28.07.2022 г., на 29.07.2022 г. ; размера на претендираното възнаграждение в качеството му на общински съветник.

Ответникът от своя страна дължеше доказване на обстоятелството, че е изплатил на ищеца дължимите суми през месец септември 2022 г. – на 20.09.2022 г.

Не се спори по делото, че ищеца е избран за общински съветник в Общински съвет – с. Чупрене с мандат 2019 г. – 2023 г. Не е спорно и че е избран за член на постоянната комисия по икономическо развитие, бюджет, финанси, данъчна политика и енергетика. Не се оспорва и обстоятелството, че е участвал в заседания на Общински съвет – Чупрене – на 18.05.2022 г., на 26.05.2022 г., на 27.05.2022 г., на 05.07.2022 г., на 28.07.2022 г., на 29.07.2022 г. – в две заседания.

Спорен е размера на дължимото от страна на ответника възнаграждение на ищеца, както и платено ли е същото.

Съгласно разпоредбата на чл. 34, ал. 1 ЗМСМА, общинският съветник получава възнаграждение за участието си в заседанията на общинския съвет и на неговите комисии. Размерът на възнаграждението се определя с решение на общинския съвет, прието с мнозинство повече от половината от общия брой съветници, а съгласно ал. 2 общият размер на възнаграждението на общинския съветник за един месец не може да бъде повече от 70 на сто от: 1. brutната работна заплата на председателя на общинския съвет за съответния месец – в общините с население над 100 000 души; 2. средната брутна работна заплата на общинската администрация за съответния месец – в общините с население до 100 000 души.

Безспорно е, че съгласно законовата уредба, на общинския съветник се дължи възнаграждение. В случая, предвид числеността на населението в Община – Чупрене, което обстоятелство е ноторно известно на съда, размера на дължимото на ищеца възнаграждение следва да се определи по правилата на чл. 34, ал. 2, т. 2 ЗМСМА – средната брутна работна заплата на общинската администрация за съответния месец – в общините с население до 100 000 души.

От представените с отговора писмени доказателства, се установява, че ответника е изплатил на ищеца възнаграждение за участието му в заседанията

на общинския съвет за месец май и юли 2022 г., в размер на 923.06 лв. с РКО № 616 от 20.09.2022 г.

Предвид поисканата от ищеца съдебно – счетоводна експертиза и съгласно поставената задача, вещото лице – икономист, след направена справка в счетоводството на ответника е изготвило заключение в два варианта. В първият вариант, вещото лице е изчислило размера на дължимото на ищеца възнаграждение като общински съветник на базата средната брутна работна заплата на общинската администрация за съответния месец без включени заплати на Кметове и Кметски заместници. Във вторият вариант, вещото лице е включило в базата въз основа на която е изчислило възнаграждението на ищеца, освен средната брутна заплата на общинската администрация, и възнагражденията на Кметове и Кметски заместници.

При първият вариант, съгласно заключението на вещото лице, размера на възнаграждението дължимо на ищеца за процесните месеци след приспадане на заплатеното от ответника възнаграждение в размер на 923.06 лв. с РКО № 616 от 20.09.2022 г., е 118.27 лв., а съгласно втория вариант – при включени в базата за изчисления и заплати на Кмет и Кметски заместници, дължимото възнаграждение е 188.51 лв.

Безспорно е, че от общо претендираното възнаграждение от ищеца в размер на 1 111.57 лв., следва да бъде приспадната изплатената част от сумата в размер на 923.06 лв., която ответника е изплатил на ищеца с РКО № 616 от 20.09.2022 г. Сумата е изплатена в хода на производството и при решаване на делото това обстоятелство следва да бъде зачетено от съда като факт, настъпил след предявяване на иска, който има значение за спорното право /чл. 235, ал. 3 ГПК/.

Изплатената на ищеца сума съгласно РКО № 616 от 20.09.2022 г. обаче, не е в пълния размер на полагащото му се възнаграждение в качеството му на общински съветник, предвид заключението на съдебно – счетоводната експертиза. Съществен за изхода на делото е въпроса: при присъждане на дължимото на ищеца възнаграждение, кой вариант на вещото лице следва да бъде възприет – този, в който са включени заплати на Кмета и на Кметските заместници, или този, в който е включена само брутната работна заплата на общинската администрация без тази на Кмет и Кметските заместници.

Настоящият съдебен състав приема, че при постановяване на

окончателния си съдебен акт следва да възприеме варианта на вещото лице, при който при изчисляване на възнаграждението на ищеца в качеството му на общински съветник, в законовата база не са включени възнагражденията на Кмет и Кметски наместници.

Съдът приема, че съгласно разпоредбите на ЗМСМА, Кметовете и Кметските наместници са извън структурата на общинската администрация, поради което и при изчисляване на възнаграждението на общинския съветник съобразно чл. 34, ал. 2, т. 2 ЗМСМА, от законово регламентираната база следва да се изключат техните заплати.

Глава Пета от ЗМСМА е със заглавие Кметове и Общинска администрация, което сочи на извода, че кметовете са извън общинската администрация. Съгласно чл. 15, ал. 2 ЗМСМА, общинската администрация се структурира в дирекции, отдели или сектори, а съгласно ал. 1 общинската администрация подпомага дейността на общинския съвет, на кмета на общината, на кмета на района и на кмета на кметството.

По смисъла на чл. 39, ал. 1 ЗМСМА, кметът на общината, съответно кметът на района, назначава заместник-кметове в съответствие с одобрената численост и структура на общинската администрация и определя техните функции.

При систематическото и граматическото тълкуване на законовите разпоредби, се налага извода, че Кметът и Кметските наместници са извън структурата на общинската администрация, тъй като Кметът одобрява структурата ѝ, а общинската администрация го подпомага в дейността му.

Поради това, съдът приема, че Кметът и Кметските наместници не е част от общинската администрация.

Нещо повече – възнаграждението на Кметове на общини и Кметски наместници се определя съобразно Наредба за структурата и организацията на работната заплата, докато заплатите на служителите от общинската администрация се определя съобразно Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация. Този факт още веднъж сочи на извода, че Кметовете и Кметските наместници не са част от общинската администрация и са с различен статут при определяне на възнагражденията им.

При тези мотиви, съдът приема, че на ищеца следва да бъде присъдена дължимата разлика във възнаграждението му, като бъде възприет варианта от

заклучението на съдебно – счетоводната експертиза без включени заплати на Кмет и кметски наместници и след приспадане на изплатените на ищеца възнаграждения в размер на 923.06 лв., платени след предявяване на иска с РКО № 616 от 20.09.2022 г.

При това положение, дължимото на ищеца възнаграждение е в размер 118.27 лв. при съобразяване със заключението на вещото лице.

Поради това, съдът уважава иска в размер на 118.27 лв., като в частта до претендирания размер 1 111. 57 лв., отхвърля иска.

Предвид на това, че възнаграждението на ищеца не е изплатено своевременно, то ответника дължи и законни лихви за забава върху уважената главница, считано от датата на предявяване на иска – 31.08.2022 г. – от когато се счита за поканен да плати, до окончателното изплащане на главницата.

По разноските.

Въпреки, че съдът уважи частично предявения иск, ищеца е страната в процеса, в чиято полза следва да бъдат присъдени направените от тях разноски по делото, докато такива в полза на ответника не следва да се присъдят. Действително, съдът отхвърля иска в по – голямата му част, но видно от материалите по делото, ответника с поведението си е дал повод за завеждане на делото. Едва след предявяване на иска на 31.08.2022 г. е заплатена част от дължимото на ищеца възнаграждение – плащането е извършено на 21.09.2022 г., като е останала и неизплатена част от същото.

Съгласно трайно установената съдебна практика, когато ответникът е дал повод за завеждане на делото и отхвърлянето на иска е основано на новонастъпили, след подаване на исковата молба, обстоятелства /например извършено плащане на претендираната сума/, но при установена изначална основателност на иска, ищецът има право на направените разноски. Такъв е и настоящия случай. Поради това ищеца право на разноски, докато такива не следва да бъдат присъдени в полза на ответника за отхвърлената част от предявения иск.

При тези мотиви ответника следва да заплати на ищеца направените по делото разноски както следва : 50.00 лв. – държавна такса, 150.00 лв. – за вещо лице и 300 лв. – за адвокатско възнаграждение.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ОБЩИНА – ЧУПРЕНЕ, ЕИК 000159700, представлявана от А. Д. – Кмет, ул. „Асен Балкански“ № 55, **ДА ЗАПЛАТИ** на **В. М. Б.** от с. Г., общ. Ч., обл. В., ул. „.....” № ..., с ЕГН *****, представяван от адв. И. Д. от АК – Видин, съдебен адрес – гр. В., ул. „.....” №..., сумата: 118.27 лв. (сто и осемнадесет лева и двадесет и седем ст.) – на осн. чл. 34 ЗМСМА – неизплатени възнаграждения в качеството му на общински съветник за месец май и месец юли 2022 г., ведно със законните лихви върху главницата, считано от 31.08.2022 г. – датата на образуване на делото, до окончателното ѝ изплащане, като в останалата част до претендирания размер 1 111.57 лв., **ОТХВЪРЛЯ** иска.

ОСЪЖДА ОБЩИНА – ЧУПРЕНЕ, ЕИК 000159700, представлявана от А. Д. – Кмет, ул. „Асен Балкански“ № 55, **ДА ЗАПЛАТИ** на **В. М. Б.** от с. Г., общ. Ч., обл. В., ул. „.....” № ..., с ЕГН *****, представяван от адв. И. Д. от АК – Видин, съдебен адрес – гр. В., ул. „.....” № ..., направените по делото разноси съобразно уважената част от иска, както следва : 50.00 лв. – държавна такса, 150.00 лв. – за възнаграждение за вещо лице и 300.00 лв. – за адвокатско възнаграждение.

ОСТАВЯ без уважение искането на ответника за присъждане на разноси по делото в размер на 300.00 лв. – за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ВОС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Белоградчик: _____